

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/63/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119423955
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119423955.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu: Y. W., N., so sídlom J. XXX/A, Y.-P. D., M.: XX XXX XXX, právne zastúpeného G.. A. W., N., so sídlom U. X, Y. Y., M.: XX XXX XXX, proti žalovaným: 1/ D. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX/XX, X., prechodne bytom A. XXX/X, J. - B.. a 2/ E. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX/XX, X., o zaplatenie 1.054,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 14Csp/224/2019-105 zo dňa 09.09.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v III. výroku o trovách konania z r u š u j e a vec v tomto rozsahu vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd prvým výrokom zastavil konanie voči žalovanému 2/, žalovanému 1/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.054,70 Eur, zmluvný úrok vo výške 21,90% ročne zo sumy 731,69 Eur od 20.12.2018 do zaplatenia spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 731,69 Eur od 20.12.2018 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach vo výške 25,-Eur s tým, že prvá splátka je splatná do 28. dňa v mesiaci, ktorý nasleduje po právoplatnosti tohto rozsudku a každá ďalšia splátka vždy do 28. dňa toho-ktorého mesiaca až do zaplatenia, a to pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania so zaplatením ktorejkoľvek zo splátok s tým, že omeškanie s plnením ktorejkoľvek zo splátok má za následok splatnosť celého plnenia (druhý výrok); o trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 1/ v rozsahu 100%, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný 1/ žalobcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške, ktoré bude vyhotovené vyšším súdnym úradníkom (tretí výrok).

1.1 Z jeho odôvodnenia vyplýva, že pri posudzovaní veci vychádzal z §52 ods. 1, 2, 3, 4, §53 ods. 9, §524 ods. 1, 2, §525 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj len „OZ“), §497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej v texte aj len „ObZ“), §1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej v texte aj len „z.č. 129/2010 Z.z.“) a konštatoval skutkový stav, že medzi stranami sporu bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, po preskúmaní ktorej okresný súd dospel k záveru, že bola uzatvorená platne, neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky; žalovanému 1/ bol poskytnutý úver vo výške 1.000,-Eur, ktorý bol povinný riadne splácať, svoje povinnosti porušil, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil úver dňom 31.07.2017 za predčasne splatný. Okresný súd považoval nárok žalobcu za dôvodný a po späťvzatí žaloby voči žalovanému 2/ a zastavení konania voči nemu uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.054,70 Eur aj s príslušenstvom. Podľa §232 ods. 3, 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj len „C.s.p.“) so súhlasom žalobcu povolil žalovanému 1/ priznanú sumu aj s príslušenstvom splácať po 25,-Eur mesačne (pričom výška mesačnej splátky úveru predstavovala 28,-Eur) s tým, že omeškanie s plnením ktorejkoľvek zo splátok má za následok splatnosť celého dlhu.

1.2 O nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol v zmysle §255 ods. 1 v spojení s §262 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalobcovi v spore priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 1/ v rozsahu 100% s tým, že v zmysle §262 ods. 2 C.s.p. o výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

2. Proti rozsudku okresného súdu do výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 1/. Poukázal na to, že po smrti rodičov vážne psychicky ochorel a sám si nevedel zadeliť financie pre svoj život, požičal si finančné prostriedky, ktoré minul na stravu; vzhľadom na svoje ochorenie nie je schopný rozumne hospodáriť s financiami, nedokáže rozoznať závažnosť právnych úkonov a starostlivosť o svoje zdravie a život. Obec X., kde žije, mu pomohla s umiestnením do zariadenia sociálnych služieb, inak by skončil ako bezdomovec. Požiadal okresný súd s prihliadnutím na uvedené skutočnosti, ako i na jeho zlú finančnú situáciu zväžiť zrušenie nároku na náhradu trov konania.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§34 C.s.p.) vec preskúmal v rozsahu určenom §380 ods. 1, 2 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania (tretí výrok) podľa §389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušil a vec v súlade s §391 ods. 1 C.s.p. vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Platná procesná úprava ohľadom náhrady trov konania prikazuje v sporových konaniach uplatňovať tzv. zásadu úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Ani priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov (ktoré sa vzťahuje len na prípadnú poplatkovú povinnosť strany) neúspešnej strane ju nezbavuje povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane. V rámci trov úspešnej strany môžu byť priznané aj súdne poplatky zaplatené úspešnou stranou, ktoré je povinná neúspešná strana jej nahradiť. Len v prípade, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§257 C.s.p.), čím možno zmierniť dôsledky právnych noriem, upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, sa právo dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami, uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

5.1 Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy sú prípady, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila. V takýchto prípadoch súd prihliada na postroj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (citované z uznesenia Ústavného súdu SR z 08.12.2011 sp.zn. II. ÚS 563/2011-14 a prispôsobené novej právnej úprave).

5.2 Výnimočnosť prípadu môže spočívať v okolnostiach danej veci ako aj v okolnostiach u strán sporu; rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa §257 C.s.p. sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom; súd je povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie §257 C.s.p. nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (uznesenie NS SR z 28.01.2010 sp. zn. 2MCo/17/2009).

6. Odvolanie žalobcu je dôvodné. Hoci odvolateľ bližšie nešpecifikuje, že sa domáha použitia ustanovenia §257 C.s.p. ako výnimočného ustanovenia na použitie dôvodov hodných osobitného zreteľa, okresný súd bol povinný skúmať túto situáciu ex offio, najmä s prihliadnutím na to, že rozhodoval o priznaní istiny s príslušenstvom na zaplatenie žalobcovi od žalovaného v splátkach. Ako vyplýva z obsahu súdneho spisu, vychádzal pri tom jednoznačne zo žiadosti žalovaného 1/ zo dňa 28.08.2020, doručenú okresnému súdu 04.09.2020, ktorým ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní. Žalovaný 1/ v nej uviedol, že je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 397,30 Eur, z ktorého je povinný platiť úhradu za poskytované sociálne služby vo výške 332,84 Eur (podľa počtu kalendárnych dní v mesiaci aj viac). Okresný súd oboznámil uvedené vyjadrenie žalovaného (aj s ďalšími skutočnosťami

tam uvedenými) na pojednávaní (viď. č.l. 99 spisu), žalobca súhlasil so splácaním dlhu žalovaným 1/ v splátkach vo výške, určenej súdom (viď. č.l. 103 spisu) a následne rozhodol okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom.

6.1 Rozhodnutie okresného súdu o trovách konania je potom nepreskúmateľné, pretože vo veci samej práve s prihliadnutím na sociálnu situáciu žalovaného 1/ mu povolil priznanú sumu spolu s príslušenstvom splácať, avšak pri rozhodovaní o trovách konania už považoval žalovaného 1/ za plne neúspešného a uložil mu povinnosť zaplatiť žalobcovi všetky trovy v celom rozsahu, t.j. vo výške 100%.

6.2 Takýmto procesným postupom pri rozhodovaní o náhrade trov prvostupňového konania okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému 1/ uskutočňovať jemu patriace práva k takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Okresný súd nesprávne aplikoval, resp. vôbec neaplikoval ustanovenie §257 C.s.p., čo nezodpovedá zistenému skutkovému stavu; okresný súd neuviedol žiadne dôvody preukazujúce záver, na základe ktorých založil svoje rozhodnutie o rozsahu náhrady trov konania v nadväznosti na priznanie možnosti žalovanému 1/ priznaný dlh splácať.

7. Krajský súd preto zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v treťom výroku o trovách konania v zmysle §389 ods.1 písm. b/ C.s.p. a vec vrátil okresnému súdu na nové rozhodnutie podľa §391 ods.1 C.s.p.

8. Po vrátení veci v ďalšom konaní okresný súd rozhodne o všetkých trovách konania v súlade so zákonom: najprv o nároku na náhradu trov konania, a to prvostupňového aj odvolacieho (§396 ods.3 C.s.p. s prihliadnutím na to, že žalobcovi v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli), pričom sa vysporiada aj s dôvodmi uvedenými žalovaným 1/ v odvolaní.

9. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3:0 (§393 ods.2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).